

48 — Umowa między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Arabskiej Republiki Syryjskiej o międzynarodowych przewozach drogowych, sporządzona w Warszawie dnia 15 kwietnia 1978 r.	194
49 — Oświadczenie rządowe z dnia 8 lutego 2002 r. w sprawie zatwierdzenia Umowy między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Arabskiej Republiki Syryjskiej o międzynarodowych przewozach drogowych, sporządzonej w Warszawie dnia 15 kwietnia 1978 r.	200
50 — Umowa między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Haszymidzkiego Królestwa Jordanii o międzynarodowych przewozach drogowych, sporządzona w Warszawie dnia 30 października 1978 r.	200
51 — Oświadczenie rządowe z dnia 8 lutego 2002 r. w sprawie zatwierdzenia Umowy między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Haszymidzkiego Królestwa Jordanii o międzynarodowych przewozach drogowych, sporządzonej w Warszawie dnia 30 października 1978 r.	207
52 — Umowa między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Ludowej Socjalistycznej Republiki Albanii o międzynarodowych przewozach drogowych, sporządzona w Tiranie dnia 18 stycznia 1990 r.	207
53 — Oświadczenie rządowe z dnia 8 lutego 2002 r. w sprawie zatwierdzenia Umowy między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Ludowej Socjalistycznej Republiki Albanii o międzynarodowych przewozach drogowych, sporządzonej w Tiranie dnia 18 stycznia 1990 r.	222
54 — Umowa między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Republiki Iraku w sprawie międzynarodowych przewozów drogowych, sporządzona w Warszawie dnia 20 września 1984 r.	222
55 — Oświadczenie rządowe z dnia 8 lutego 2002 r. w sprawie zatwierdzenia Umowy między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Republiki Iraku w sprawie międzynarodowych przewozów drogowych, sporządzonej w Warszawie dnia 20 września 1984 r.	232

36

UMOWA

między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Węgierskiej Republiki Ludowej o międzynarodowej komunikacji samochodowej, sporządzona w Budapeszcie dnia 18 lipca 1965 r.

Rząd Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Rząd Węgierskiej Republiki Ludowej, ożywione pragnieniem ułatwienia i rozwoju przewozów podróźnych autobusami i przewozów ładunków między obu krajami i przez ich obszary, zgodziły się na następujące postanowienia:

I. Przewóz podróźnych

Artykuł 1

Każda Umawiająca się Strona przyznaje przewoźnikom drugiej Umawiającej się Strony, z uwzględnieniem postanowień artykułu 2, prawo wykonywania zarobkowego i niezarobkowego przewozu podróźnych autobusami między obszarami obu Umawiających się Stron oraz przez jej obszar.

Artykuł 2

1. Regularne przewozy autobusowe mogą być wykonywane jedynie pod warunkiem, że właściwe organy obu Umawiających się Stron udzielą we wzajemnym porozumieniu zezwolenia na ich wykonywanie.

2. Za regularny przewóz autobusowy uważa się przewóz podróźnych, wykonywany autobusem na określonej trasie, według rozkładu jazdy i taryfy uprzednio zatwierdzonych i ogłoszonych, oraz podczas podróźnych na punktach krańcowych i ewentualnie na określonych w zezwoleniu punktach na trasie.

3. Każdy autobus używany w regularnym przewozie autobusowym powinien być zaopatrzony w fotoko-

pię zezwolenia wymienionego w ustępie 1, którą należy okazywać na żądanie organów kontroli.

Artykuł 3

1. Przy wykonywaniu przewozów podróźnych każdy autobus będzie zaopatrzony w dokument kontrolny, wystawiony zgodnie z przepisami prawnymi kraju jego rejestracji.

2. Dokumenty kontrolne powinny być okazywane na żądanie organów kontroli.

II. Przewóz ładunków

Artykuł 4

Każda Umawiająca się Strona przyznaje przewoźnikom drugiej Umawiającej się Strony prawo wykonywania zarobkowego i niezarobkowego przewozu ładunków ciężarowymi pojazdami samochodowymi między obszarami obu Umawiających się Stron oraz przez jej obszar.

Artykuł 5

Wykonywanie przewozu wymienionego w artykule 4 wymaga zezwolenia właściwego organu drugiej Umawiającej się Strony.

Artykuł 6

1. Nie będą wymagane zezwolenia na wykonywanie przewozu:

- a) przedmiotów przeznaczonych na targi i wystawy,
- b) wszelkiego rodzaju sprzętu oraz inwentarza żywego i martwego, przeznaczonych dla celów kulturalnych, sportowych, socjalnych i innych podobnych celów,
- c) rzeczy przesiedlenia,
- d) zwłok.

2. Przewóz bez zezwoleń ładunków wymienionych w ustępie 1 lit. a) i b) dozwolony jest tylko wówczas, gdy ładunki te zostaną wywiezione z powrotem do kraju rejestracji pojazdu samochodowego lub do kraju trzeciego.

Artykuł 7

1. Zezwolenia na wykonywanie przewozu ładunków należy wystawiać na każdy pojazd samochodowy lub na zespół pojazdów oddzielnie.

2. Jedno zezwolenie uprawnia do wykonania jednego przewozu na obszar i z obszaru drugiej Umawiającej się Strony albo przez ten obszar tam i z powrotem.

3. Zezwolenia powinny być zgodne z wzorem zawartym w dokumencie Europejskiej Komisji Gospodarczej Nr TRANS/213, Add. 1, załącznik 3.

4. Formularze zezwoleń sporządzane są przez właściwy organ każdej Umawiającej się Strony w jego ję-

zyku urzędowym i wypełniane w języku urzędowym kraju przewoźnika.

Artykuł 8

1. Właściwe organy obu Umawiających się Stron:

- a) upoważnione są do wydawania przewidzianych w artykule 5 zezwoleń w imieniu drugiej Strony,
- b) z uwzględnieniem zasady wzajemności będą ustalać wspólnie do dnia 30 listopada każdego roku ilość zezwoleń na rok następny,
- c) będą przekazywać sobie wzajemnie do dnia 31 grudnia każdego roku ponumerowane, niewypełnione, podpisane i zaopatrzone własną pieczęcią formularze zezwoleń, w ilości ustalonej zgodnie z postanowieniami pod lit. b),
- d) otrzymane formularze zezwoleń, po ich wypełnieniu i zaopatrzeniu własną pieczęcią, będą wydawać przewoźnikom mającym siedzibę na obszarze danej Umawiającej się Strony,
- e) będą przysyłać sobie wzajemnie z końcem każdego kwartału kopie wydanych zezwoleń.

2. Postanowienia ustępu 1 nie dotyczą zezwoleń, o których mowa w artykułach 19 i 20.

Artykuł 9

Do zarobkowego przewozu ładunków, wykonywanego między obszarami obu Umawiających się Stron na podstawie niniejszej umowy, stosuje się postanowienia artykułów 1—41 Konwencji o umowie międzynarodowego przewozu drogowego towarów (CMR), podpisanej w Genewie dnia 19 maja 1956 r.

Artykuł 10

Przy niezarobkowym przewozie ładunków na każdym pojeździe samochodowym lub zespole pojazdów powinien znajdować się dokument kontrolny zawierający przynajmniej następujące dane:

- a) miejsce i datę sporządzenia dokumentu,
- b) nazwę i adres odbiorcy ładunku,
- c) nazwę ładunku i rodzaj opakowania,
- d) nazwę i adres przewoźnika,
- e) oznaczenie ilości ładunku w jednostkach wagi brutto, w jednostkach objętości, w sztukach lub w innych jednostkach miary,
- f) podpis przewoźnika.

III. Postanowienia celne

Artykuł 11

Pojazdy samochodowe każdej Umawiającej się Strony, wjeżdżające czasowo na obszar drugiej Umawiającej się Strony, odprawiane będą bez potrzeby okazywania dokumentów celnych bądź gwarancji celnej, bądź uiszczania lub deponowania należności celnych.

Artykuł 12

1. Ciężarowe pojazdy samochodowe, przyczepy i pojemniki jednej Umawiającej się Strony, zaopatrzone w zamknięcia celne nałożone przez organy celne tej Strony, nie będą podlegać rewizji celnej, a przewożone w nich ładunki — odprawie celnej na granicy państwowej drugiej Umawiającej się Strony, z wyjątkiem przypadków uszkodzenia zamknięcia celnego w drodze i z wyjątkiem innych uzasadnionych przypadków.

2. Ciężarowe pojazdy samochodowe, przyczepy i pojemniki wymienione w ustępie 1 powinny odpowiadać warunkom technicznym zawartym w załącznikach 3 i 6 do Konwencji celnej dotyczącej międzynarodowego przewozu towarów z zastosowaniem kartotów TIR, podpisanej w Genewie dnia 15 stycznia 1959 r., i powinny być zaopatrzone w świadectwa dopuszczenia według wzorów zawartych w załącznikach 5 i 8 do tej konwencji.

Artykuł 13

Ładunki przewożone w ciężarowych pojazdach samochodowych, przyczepach i pojemnikach, pod zamknięciem celnym, powinny być umieszczone w nich pod dozorem organów celnych, które uczynią o tym wzmiankę w liście przewozowym lub w przewidzianym w artykule 10 dokumencie kontrolnym.

Artykuł 14

1. Kierowca ciężarowego pojazdu samochodowego jednej Umawiającej się Strony, przy wyjeździe na obszar drugiej Umawiającej się Strony, obowiązany jest dostarczyć granicznemu urzędowi celnemu tej Strony kopię listu przewozowego lub przewidzianego w artykule 10 dokumentu kontrolnego.

2. Kierowca ciężarowego pojazdu samochodowego jednej Umawiającej się Strony, przywożący ładunek pod zamknięciem celnym na obszar drugiej Umawiającej się Strony, jest zobowiązany przedstawić ten ładunek w całości i w nienaruszonym stanie oraz z nieuszkodzonym zamknięciem celnym do kontroli urzędowi celnemu dokonującemu odprawy towaru, a przy przewozie tranzytowym — granicznemu urzędowi celnemu przy wyjeździe.

Artykuł 15

Ciężarowe pojazdy samochodowe, przyczepy oraz pojemniki, zawierające artykuły szybko psujące się, wyraźnie wskazane jako takie w liście przewozowym lub w dokumencie kontrolnym, będą odprawiane na granicy w pierwszej kolejności przed pojazdami i pojemnikami, zawierającymi ładunki nieulegające szybkiemu zepsuciu.

Artykuł 16

Przewoźnicy każdej Umawiającej się Strony przy wykonywaniu przewozów na podstawie niniejszej umowy ponoszą pełną odpowiedzialność w przypadku naruszenia przepisów celnych obowiązujących na obszarze drugiej Umawiającej się Strony.

Artykuł 17

Postanowienia części III niniejszej umowy przestaną obowiązywać, jeżeli sprawy objęte tymi postanowieniami zostaną uregulowane w drodze porozumienia wielostronnego, wiążącego obydwaj kraje.

IV. Postanowienia ogólne

Artykuł 18

Przewozy uregulowane niniejszą umową mogą wykonywać tylko przewoźnicy, uprawnieni do tego zgodnie z przepisami prawnymi własnego kraju, pojazdami samochodowymi zarejestrowanymi na obszarze tego kraju.

Artykuł 19

Przewóz wykonywany pojazdami samochodowymi lub zespołami pojazdów, przekraczającymi z ładunkiem lub bez ładunku najwyższe wymiary lub ciężary pojazdów, dopuszczone na obszarze drugiej Umawiającej się Strony, oraz przewóz materiałów niebezpiecznych, wymaga każdorazowo specjalnego zezwolenia właściwego organu tej Strony.

Artykuł 20

1. Umowa niniejsza nie uprawnia przewoźników jednej Umawiającej się Strony do wykonywania przewozu podróжных lub ładunków między dwoma miejscami położonymi na obszarze drugiej Umawiającej się Strony; ograniczenie to nie dotyczy regularnych przewozów autobusowych, o ile zezwolenie na ich wykonywanie, wydane zgodnie z postanowieniami artykułu 2, na to zezwala.

2. Przewóz podróжных lub ładunków, wykonywany przez przewoźników jednej Umawiającej się Strony z obszaru drugiej Umawiającej się Strony na obszar kraju trzeciego lub odwrotnie, będzie mógł być wykonywany tylko pod warunkiem otrzymania specjalnego zezwolenia właściwego organu tej drugiej Umawiającej się Strony.

Artykuł 21

Każda osoba fizyczna lub prawna, zamieszkała lub mająca swą siedzibę na obszarze jednej Umawiającej się Strony i wykonująca przewóz lub przejazd pojazdem samochodowym na obszarze drugiej Umawiającej się Strony na podstawie niniejszej umowy, obowiązana jest stosownie do przepisów tej drugiej Strony ubezpieczyć swą odpowiedzialność cywilną za szkody, jakie może wyrządzić osobom trzecim w związku z ruchem pojazdu na obszarze tej drugiej Umawiającej się Strony.

Artykuł 22

Płatności i rozliczenia wynikające z wykonywania przewozów na podstawie niniejszej umowy będą dokonywane zgodnie z każdorazowo obowiązującymi obie Umawiającej się Strony umowami płatniczymi.

Artykuł 23

1. Pojazdy samochodowe każdej Umawiającej się Strony, ich kierowcy oraz przewożone tymi pojazdami osoby i ładunki będą korzystały z pomocy na obszarze drugiej Umawiającej się Strony.

2. Uprawnione przedsiębiorstwa lub organizacje obu Umawiających się Stron ustalą w drodze porozumienia rodzaje pomocy i sposób jej udzielania oraz tryb rozliczeń z tego tytułu.

Artykuł 24

Właściwe organy obu Umawiających się Stron będą podawać sobie wzajemnie do wiadomości poważniejsze przypadki naruszenia przepisów ruchu drogowego, transportu drogowego lub warunków zezwoleń, dokonane przez przewoźników i obsługę pojazdów samochodowych drugiej Umawiającej się Strony.

Artykuł 25

1. W celu należytego wykonywania postanowień niniejszej umowy obie Umawiające się Strony będą utrzymywać ze sobą bezpośredni kontakt za pośrednictwem swych właściwych organów, które w miarę potrzeby i w uzgodnionych wspólnie terminach będą odbywać narady swych przedstawicieli.

2. Zadaniem tych narad będzie w szczególności:

- a) ustalanie limitów zezwoleń na przewozy ładunków (artykuł 8),
- b) rozpatrywanie i uzgadnianie wniosków w sprawie uruchomienia regularnej komunikacji autobusowej (artykuł 2) oraz ustalanie warunków jej wykonywania,
- c) ustalanie szczegółowych warunków wykonywania przewozów samochodowych na podstawie niniejszej umowy, w szczególności warunków taryfowych,
- d) ustalanie sposobu zapewnienia ładunków powrotnych dla przewoźników drugiej Umawiającej się Strony,
- e) ustalanie środków zmierzających do dalszego uświetnienia i rozwoju komunikacji samochodowej między obszarami obu Umawiających się Stron oraz przez ich obszary,
- f) rozpatrywanie środków podejmowanych przez właściwe organy obu Umawiających się Stron

w związku z naruszeniami przepisów lub warunków zezwoleń przez przewoźników i obsługę pojazdów samochodowych jednej Umawiającej się Strony na obszarze drugiej Umawiającej się Strony (artykuł 24),

g) rozwiązywanie wszelkich trudności, jakie mogą powstać przy wykonywaniu niniejszej umowy.

3. Podjęte na naradach ustalenia, w zależności od ich charakteru, przedstawiane będą do zatwierdzenia właściwym organom obu Umawiających się Stron.

Artykuł 26

W sprawach nieuregulowanych postanowieniami niniejszej umowy stosuje się na obszarze każdej Umawiającej się Strony jej przepisy wewnętrzne.

Artykuł 27

Obie Umawiające się Strony podadzą sobie wzajemnie do wiadomości w drodze pisemnej, jakie organy należy uważać za właściwe w rozumieniu postanowień niniejszej umowy.

Artykuł 28

Umowa niniejsza podlega zatwierdzeniu przez oba Rządy i wejdzie w życie w dniu wymiany not stwierdzających jej zatwierdzenie.

Artykuł 29

Umowa niniejsza zawarta jest na czas nieograniczony. Każda z Umawiających się Stron może wypowiedzieć niniejszą umowę nie później niż na trzy miesiące przed upływem danego roku kalendarzowego. Wypowiedzenie umowy powinno być dokonane w drodze notyfikacji. Umowa wypowiedziana zgodnie z powyższymi warunkami traci swą moc obowiązującą ostatniego dnia danego roku.

Umowę niniejszą sporządzono w Budapeszcie dnia 18 lipca 1965 r. w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim i węgierskim, przy czym oba teksty mają jednakową moc obowiązującą.

W imieniu Rządu
Polskiej Rzeczypospolitej
Ludowej

J. Rustecki

W imieniu Rządu
Węgierskiej Republiki
Ludowej

Kiss Dezső

E G Y E Z M É N Y

a Magyar Népköztársaság kormánya és a
Lengyel Népköztársaság kormánya között
a nemzetközi gépjárműfuvarozásról.

A Magyar Népköztársaság kormánya és a Lengyel Népköztársaság kormánya attól a szándéktól vezetve, hogy a két ország közötti és azok területén áthaladó, autóbusszal végzett személyfuvarozást, valamint a közuti áru fuvarozást megkönnyítse és tovább fejlessze, a következőkben állapodott meg:

I. Személyfuvarozás

1. Cikk

Mindkét Szerződő fél feljogosítja a másik Szerződő Fél fuvarozóit, hogy a 2. cikkben foglalt rendelkezések figyelembevételével, autóbusszal, a két Szerződő Fél területe között, valamint azokon át fuvardíj ellenében, vagy saját számlára személyfuvarozásokat végezzenek.

2. Cikk

/1/ Rendszeres autóbusszfuvarozások csak akkor bonyolíthatók le, ha azok végrehajtására mindkét Szerződő Fél illetékes szervei közös egyetértésben engedélyt adnak.

/2/ Rendszeres autóbusszfuvarozásnak az autóbusszal végzett olyan személyfuvarozás minősül, amelyet meghatározott utvonalon, előre jóváhagyott és meghirdetett menetrend, valamint díjsszabás alapján bonyolítanak le, s amelynek során a kiinduló és végpontokon, továbbá esetleg az utvonalaknak az engedélyben meghatározott más pontjain utasokat vesznek fel vagy tesznek le.

/3/ Minden, rendszeres fuvarozást végző autóbussznak rendelkeznie kell az /1/ bekezdésben említett engedély fénymásolatával, amelyet az ellenőrző szervek kivására fel kell mutatni.

3. Cikk

/1/ Minden, személyfuvarozást végző autóbussznak az autóbust nyilvántartó ország jogszabályainak megfelelően kiállított ellenőrző okmánnyal kell rendelkeznie.

/2/ Az ellenőrző okmányt az ellenőrző szervek kivására fel kell mutatni.

II. Árufuvarozás

4. Cikk

Mindkét Szerződő Fél feljogosítja a másik Szerződő Fél fuvarozóit, hogy tehergépjárművel, a két Szerződő Fél területe között, valamint azokon át fuvardíj ellenében, vagy saját számlára fuvarozásokat végezzenek.

5. Cikk

A 4. cikkben említett fuvarozásokhoz a másik Szerződő Fél illetékes szervének engedélye szükséges.

6. Cikk

/1/ Nem szükséges engedély:

- a./ vásárok és kiállítások céljára szolgáló tárgyak;
- b./ kulturális, sport, szociális és egyéb, hasonló célokat szolgáló, mindenféle berendezések, állatok és tárgyak;
- c./ átköltözködési ingóságok;
- d./ hullák

fuvarozásához.

/2/ Az /1/ bekezdés a./ és b./ pontjaiban felsorolt fuvarozások csak akkor engedélymentesek, ha a rakományt a gépjárművet nyilvántartó ország területére vissza, vagy harmadik ország területére tovább fuvarozzák.

7. Cikk

/1/ Az árufuvarozásra jogosító engedélyt minden gépjárműre, vagy gépjárműszerelvényre külön kell kiadni.

/2/ Egy engedély a másik Szerződő Fél területére és területtől vagy azon áthaladó, egyszeri oda- és visszafuvarozásra jogosít.

/3/ Az engedélyeket az ENSZ Európai Gazdasági Bizottsága TRANS/213. Add. 1./sz. kiadványa 3. mellékletének megfelelő alakban kell kiállítani.

/4/ Az engedély-úrlapokat a Szerződő Felek illetékes szerve saját nyelvén nyomtatja ki és azokat a fuvarozó államának nyelvén töltik ki.

8. Cikk

/1/ Mindkét Szerződő Fél illetékes szerve:

- a./ felhatalmazást kap arra, hogy az 5. cikknek megfelelő engedélyeket a másik Fél nevében kiadhassa;
- b./ a kölcsönösségi elv figyelembevételével minden év november 30.-áig közösen megállapítja a következő évre szóló engedélyek mennyiségét;
- c./ minden év december 31.-éig megküldi egymásnak a b./ pont szerint megállapított mennyiségű, sorszámmal ellátott, kitöltetlen, aláírt és lobélyezett engedély-ürlapot;
- d./ a rendelkezésre bocsátott engedély-ürlapokat kitölti, aláírással és pecséttel látja el, majd saját állama fuvarozói részére kiadja;
- e./ minden negyedév végén a felhasznált engedélyek másolatait egymásnak visszaküldi.

/2/ Az /1/ bekezdés rendelkezései nem vonatkoznak a 19. és 20. cikkekből említett engedélyekre.

9. Cikk

Jelen Egyezmény alapján a Szerződő Felek területe között, fuvardíj ellenében végzett, áru fuvarozásokra a Genfben, 1956. május 19-én kelt, a nemzetközi közúti áru fuvarozási szerződésről szóló Egyezmény /CMR/ 1-41. cikkeit kell alkalmazni.

10. Cikk

A saját számlára végzett fuvarozások esetében valamennyi gépjárműnek, illetve gépjármű-szerelvénynek ellenőrző okmány-

nyal kell rendelkeznie, amelynek legalább a következő adatokat kell tartalmaznia:

- a./ az okmány kiállításának helye és ideje;
- b./ az áru átvévőjének megnevezése és címe;
- c./ az áru megnevezése és a csomagolás módja;
- d./ a szállító neve és címe;
- e./ az áru mennyisége bruttó súlyegységben, térfogat-egységben, darabszámban vagy más mértékegységben;
- f./ a szállító aláírása.

III. Vámrondelkezések

11. Cikk

Mindkét Szerződő Fél gépjárműveit, amelyek a másik Szerződő Fél területére ideiglenesen lépnek be, vámokmányok bemutatása, vámbiztosítók és vámilletékek letétele nélkül előjoggyzési eljárásban kell vámkezelni.

12. Cikk

/1/ Az egyik Szerződő Fél tehergépjárműveit, pótkocsijait és szállítótartályait, amelyeket e Fél vámszorveit vámszárral láttak el, és az ezekben szállított áruküldeményeket a másik Szerződő Fél határállomásán nem vonják vámvizsgálat alá, kivéve, ha az út folyamán a vámszárak megsérültek, vagy más indokolt esetekben.

/2/ Az /1/ bekezdésben említett gépjárműveknek, pótkocsiknak és szállítótartályoknak meg kell felelniök a Genfben, 1959. január 15-én kelt, a TIR igazolvány fedezetével történő nemzetközi áruforgalomra vonatkozó Egyezmény 3. és 6. mellék-

leteiben foglalt műszaki feltételeknek. Ezeket a tehergépkocsikat, pótkocsikat és szállítótartályokat a TIR-Egyezmény 5. és 8. mellékleteiben foglalt mintának megfelelő alkalmassági igazolással kell ellátni.

13. Cikk

A tehergépjárművekben, pótkocsikban és szállítótartályokban vámzár alatt szállított áruküldeményeket a vámszervek felügyelete mellett kell berakni és ezt a fuvarlevélben, vagy a 10. cikkben előírányzott ellenőrző-okmányon fel kell tüntetni.

14. Cikk

/1/ Az egyik Szerződő fél gépjárművezetője - a másik Szerződő Fél területére történő megérkezése után - köteles a fuvarlevél, vagy a 10. cikkben előírányzott ellenőrző-okmány egy másolati példányát a Fél határvámhivatalának átadni.

/2/ Az egyik Szerződő Fél tehergépjárművezetője, aki vámzár alatt lévő árut szállít a másik Szerződő Fél területére, köteles ezt az árut hiánytalanul, változatlan állapotban és sértetlen vámzárral az áru kezelését végző vámhivatal, transzszállítás esetén a kilóptető határvámhivatal elé állítani.

15. Cikk

Azokat a tehergépjárműveket, pótkocsikat, illetve szállítótartályokat, amelyekkel - a fuvarlevélből vagy az ellenőrző-okmányból kétségtelenül kitűnően - gyorsan romló árut fuvaroznak, a határ-vámkezelésnél elsőbbségben kell részesíteni az egyéb árut továbbító járművekkel és szállítótartályokkal szemben.

16. Cikk

A jelen Egyezmény alapján fuvarozást végző fuvarozók - ha ennek során a másik Szerződő Fél területén érvényes vámleírásokat megsejtik - ezért korlátlan felelősséggel tartoznak.

17. Cikk

Jelen Egyezmény III. részének rendelkezései hatályukat veszítik, ha az azokban érintett kérdéseket - a két országot is kötelező - többoldalu megállapodás keretében szabályozzák.

IV. Általános rendelkezések

18. Cikk

A jelen Egyezményvel szabályozott fuvarozásokat csak olyan fuvarozók végezhetik, akik erre saját országuk jogszabályai szerint jogosultak és olyan gépjárművekkel, amelyek saját országuk nyilvántartásában szerepelnek.

19. Cikk

Olyan fuvarozásokhoz, melyeknél a gépjármű, vagy a gépjárműszerelvény rakottan vagy rakomány nélkül meghaladja a másik Szerződő Fél területén engedélyezett legnagyobb jármű-méreteket, illetőleg súlyokat, valamint veszélyes áruk fuvarozásához, e Szerződő Fél illetékes szerveinek esetenkénti különleges engedélye szükséges.

20. Cikk

/1/ Ez az Egyezmény nem jogosítja fel az egyik Szerződő Fél fuvarozóit arra, hogy a másik Szerződő Fél területén fekvő két hely között utasokat vagy árukat fuvarozhassanak. E korlátozás nem vonatkozik a rendszeres autóbussz-fuvarozásokra, ha a jelen Egyezmény 2. cikke szerint kiadott engedély ezt lehetővé teszi.

/2/ Az egyik Szerződő Fél fuvarozói a másik Szerződő Fél területéről harmadik ország területére, vagy harmadik ország területéről a másik Szerződő Fél területére irányuló fuvarozást csak a másik Szerződő Fél illetékes szervének különleges engedélyével végezhetnek.

21. Cikk

Minden olyan természetes vagy jogi személynek, akinek lakhelye vagy telephelye az egyik Szerződő Fél területén van és aki gépjárműjével jelen Egyezmény alapján a másik Szerződő Fél területén fuvarozást végez, vagy közlekedik, olyan - a másik Szerződő Fél előírásainak megfelelő - biztosítással kell rendelkeznie, amely a gépjármű közlekedése során a másik Szerződő Fél területén harmadik személyeknek okozott károkból eredő polgári jogi felelősségre fedezetet nyújt.

22. Cikk

Jelen Egyezmény alapján teljesített fuvarozásokból eredő fizetések és elszámolások a Szerződő Feleket kötelező, mindenkor érvényben lévő fizetési megállapodások rendelkezéseinek megfelelően történnek.

23. Cikk

/1/ Mindkét Szerződő Fél gőpjárművei, azok vezetői és az e járművekkel fuvarozott személyek, valamint áruk a másik Szerződő Fél területén segélynyújtási szolgáltatásokban részesülnek.

/2/ A Szerződő Felek erre feljogosított vállalatai, vagy szervezetei a segélynyújtási szolgáltatások nemei-re és módjára, továbbá az ezzel kapcsolatos elszámolási eljárásra nézve egymással megállapodást létesítenek.

24. Cikk

A Szerződő Felek illetékes szervei kölcsönösen tájékoztatják egymást azokról a közuti közlekedés, vagy a közuti fuvarozás szabályaiba ütköző, továbbá az engedélyezési feltételek megsértésével kapcsolatos olyan jelentősebb cselekményekről, amelyeket a Szerződő Felek fuvarozói, illetőleg azok gőpjárműveinek személyzete követett el.

25. Cikk

/1/ A Szerződő Felek illetékes szerveik útján közvetlen kapcsolatot tartanak fenn egymással jelen Egyezmény rendelkezéseinek megfelelő végrehajtása érdekében; e szervek képviselői a szükséghez képest, közösen megállapított időpontokban megbeszéléseket tartanak.

/2/ E megbeszélések feladata elsősorban:

a./ az áru fuvarozásra szóló engedélyek számának megállapítása /3. cikk/;

- b./ a rendszeres autóbuszvonalak szervezésére irányuló javaslatok megvizsgálása és egyeztetése /2. cikk/, valamint ezek üzemeltetési feltételeinek megállapítása;
- c./ jelen Egyezmény alapján végzett gépjárműfuvarozások részletfeltételei, kiváltképpen a díjszabási feltételek megállapítása;
- d./ annak megállapítása, hogy a másik Szerződő Fél fuvaroztatói részére a visszfuvarok biztosítása milyen módon történjék;
- e./ a Szerződő Felek területe közötti és azon áthaladó gépjárműfuvarozás további megkönnyítését és fejlesztését célzó intézkedések megállapítása;
- f./ a gépjárműfuvarozók, illetve gépjárművek személyzete által - a másik Szerződő Fél területén elkövetett - jogszabályokba és az engedélyezési feltételekbe ütköző cselekményekkel kapcsolatban /24. cikk/ a Szerződő Felek illetékes szervei részéről fogandó intézkedések megvizsgálása;
- g./ a jelen Egyezmény rendelkezéseinek végrehajtása során jelentkező nehézségek megoldása.

/3/ A megbeszélések során hozott határozatokat - azok jellegétől függően - jóváhagyás céljából a Szerződő Felek illetékes szervei elé terjesztik.

26. Cikk

Az olyan kérdésekben, amelyekre nézve jelen Egyezmény nem tartalmaz rendelkezést, mindkét Szerződő Fél területén az ott érvényes belső rendelkezéseket kell alkalmazni.

27. Cikk

Szerződő Felek írásban kölcsönösen közlik egymással, hogy jelen Egyezmény rendelkezéseinek értelmezése szempontjából mely szerveket kell illetékos szervezetnek tekinteni!

28. Cikk

Jelen Egyezményt a Szerződő Felek kormányainak meg kell erősíteniük; az Egyezmény a megerősítésről szóló jegyzékváltás napján lép hatályba.

29. Cikk

Ezt az Egyezményt határozatlan időre kötötték. Az Egyezményt a Szerződő Felek bármelyike legkésőbb három hónappal a folyó naptári év lejártá előtt felmondhatja. A felmondás jegyzék útján történik. Az e feltételeknek megfelelően felmondott Egyezmény a folyó naptári év utolsó napjával veszti hatályát.

Jelen Egyezmény Budapesten, 1965. évi július hó 18. napján készült, két-két példányban, magyar és lengyel nyelven; mindkét szöveg egyaránt hiteles.

A Magyar Népköztársaság
Kormányának nevében

/Kiss Dezső/

A Lengyel Népköztársaság
Kormányának nevében

/Jan Rustecki/